

Узр. № 15/16.1.1998 г

25/1.9.19/95-
16.01.1998

На г-н Бръвков

19.01.98

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

проф. ЖИВКО СТАЛЕВ

СТ А Н О В И Щ Е

от Националния съвет за радио и телевизия (НСРТ)

по конституционно дело № 19/1997

Предлагаме предявеното искане от група народни представители за обявяване на противоконституционност на разпоредби от ЗИДЗРТ да бъде отхвърлено като неоснователно.

Съображенията ни за това са следните.

1. Основната част от текста на искането е ненужно подробно, а същевременно и неубедително изложение по процедурата на внасяне, обсъждане, приемане и дори до обнародване на законите. Цялостният анализ на "единния законодателен процес", както пишат предявителите на искането, цели да докаже твърденията, че законопроектът е приет: а/ без да е налице законодателна инициатива и б/ направо на второ четене са приети разпоредби, които "не са в обсега, в предмета на приетия на първо четене законопроект". Тези твърдения се отнасят до чл. 15 ЗРТ. Според предявителите на искането посочените в чл. 15 компетентности на НСРТ "не са в обсега", т.е. нямат връзка с обсъждания на първо четене законопроект. Направена е и твърде странната констатация, че

законът е изменен "де факто" и затова измененията са противоконституционни.

Посочените твърдения са неоснователни и неприемливи.

2. Предявителите на искането недопустимо се позовават на разпоредби от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, за да докажат противоконституционност на разпоредби на закона.

Известно е становището на Конституционния съд по този въпрос, което той е изразил още с първите си решения и е потвърдил с **постоянната** си практика в смисъл, че противоконституционност се установява само чрез съпоставяне с норми на Конституцията. "Преценката за конституционносъобразност, съгласно с разпоредбата на чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията трябва да бъде дадена единствено с оглед на това дали са нарушени конституционни разпоредби, а не други нормативни актове...". (Решения и определения на Конституционния съд на Република България, 1991,1992, изд.БАН, С., 1993), Решение № 3/1991 на КС.

3. Основното оспорване в искането се отнася до действащ текст на чл.9 ЗРТ. Той е прост, ясен и не дава възможност за политически усложнения (пропорционален принцип, квотен принцип и пр.). Законовата норма в своето основно смислово съдържание поставя акцент върху необходимостта от грижлив **персонален** подбор на лицата, които влизат в Националния съвет за радио и телевизия. Тези лица съобразно смисъла на разпоредбата трябва да бъдат освободени от партийно-политически ангажименти и да не се поддават на външни влияния и внушения от всякакво естество.

Членовете на съвета в своята цялостна обществена, културна и научна дейност и гражданско поведение трябва да са доказали, че отговарят на тези изисквания на закона, а също и на обществените очаквания.

Известният вече състав на Националния съвет за радио и телевизия показва тъкмо това . че е спазен принципът за политически неутралитет.

Твърдението на предявителите на искането, че поставят въпроса принципно, без да засягат конкретните лица, създава съмнение за обратното отношение към всеки един от членовете на съвета.

Характерно за изложението в направеното искане е, че не са посочени действителни нарушения на конституционни разпоредби. Очевиден пример за това е изложението по чл. 9 ЗРТ: "Този текст противоречи на конституционния принцип за разделение на властите (чл.8), на принципа за свободата на словото и обективната информация (чл.39,40,41 от Конституцията). Това са основни конституционни права на гражданите. С начина, по който се формира НСРТ (чл.9, ал.1) има реална опасност да бъдат нарушени тези конституционни императиви".

И всички тези изброени опасности в цитирания текст произтичат от 7-те души, които съставляват НСРТ!

Не приемаме, че това е убедително.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НСРТ:

(Ал.Томов)